

ל' יולי
דאנזינט ומסח פט

Aug 5, 2025

A Storming Argument

“A storming argument with people storming out of the room”

דָּבָר יְהוָה
בְּאַגְוָתָנוּ וּמִסְתְּרָתָנוּ

The Calm

Ruach HaShem

אמר להו רב מישרשיא לבריה כי בעיתו מייעל ומיגמרי קמי רבינו וכו. וכו. וכי גרשיתו גרטסו על נהרא דמייא דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתהייכו וכו. (הוריות יב.)

ל' יומי

סצ'אונטאו ומאט צפם

A חיזוק Vort

Don't be distracted from your goal of finishing ש"ס just one more time.

ר'ashi וכו. אמר ליה איתריה לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריתו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו (מועד קפוץ כה). Rav Ashi was having this conversation with the angel of death. "Just give me 30 more days so that I can finish all of the Talmud just one more time."

The Calm Before The Storm: A Simple Definition Piece

פרוחי

The word **פרוחי** has two meanings: It can mean "gnats"

רבא באלי פרוחי(נדיה יז).

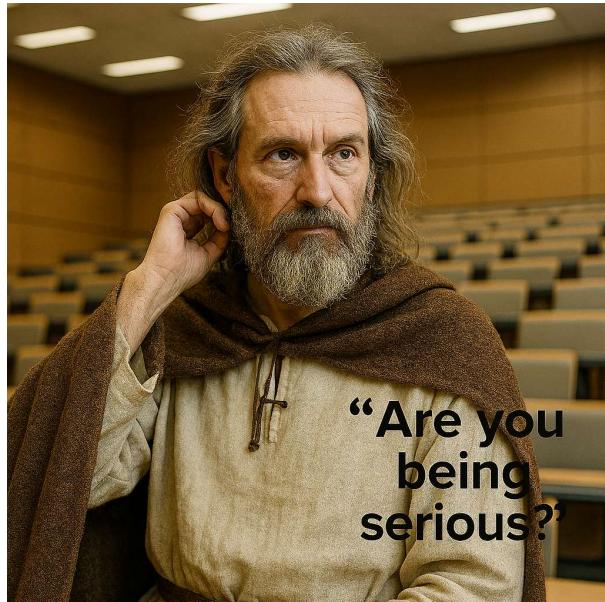
It can also mean "crumbs":

כליה פרוחי (שבת נז:)

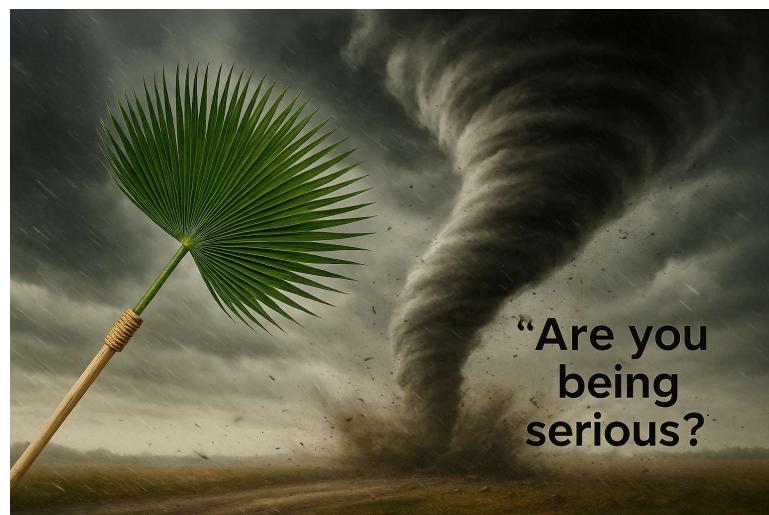
"Hora le Crumbpaneros vamos a volar"

דף יומי
דיאלוגינו ומוסר פה

לעז"י רשות

There are at least two old french words mentioned in the **מסכת סוכה** in **מפרשים** that the words are still being used today in modern spanish. The words are “Escoba” which means “broom” and “Verde” which means “green”.

סוכה לא: חוס' ד"ה הירוק ככרתי. משמע שמראהו כבע שקוראין ויר"ד בלע"ז וכו'.
סוכה לב. רשות ד"ה כי חופיא . אשקב"א וכו'.

הלוות Two With Something That Looks Like a Palm Branch

1. **ואמר ר' גידל אמר ר' יוחנן המפלת כמין אפקתא דדיילא אמו טהורה (נזה כד).**

ל' יוכי

סאנציאנו ומסח פט

And Rav Gidel said in the name of R' Yochanan: If a woman aborts something resembling the branching of a palm tree, she is Tahor.

2. נפרצו עליו פטול : אמר רב פפא נפרצו דעביד כי חופיא (סוכה לב).

Rav Pappa said: "Torn" means that it was made to resemble a palm branch broom.

The Storm

וולד מעלייא

דָּבָר יְכוֹנָן

דָּבָר יְכוֹנָן וּמְסֹבֵט אַפָּם

כג כג

A Real Boy

ענינים appears twice in ש"ס in regards to two separate terms. ولد מעלייא

According to ר' יוסטרא or one born of C-Section is considered a ولد מעלייא.

ר' שמעון לטעמיה דבר יוסטרא ולד מעלייא הוא (עובדת זריה כג:)

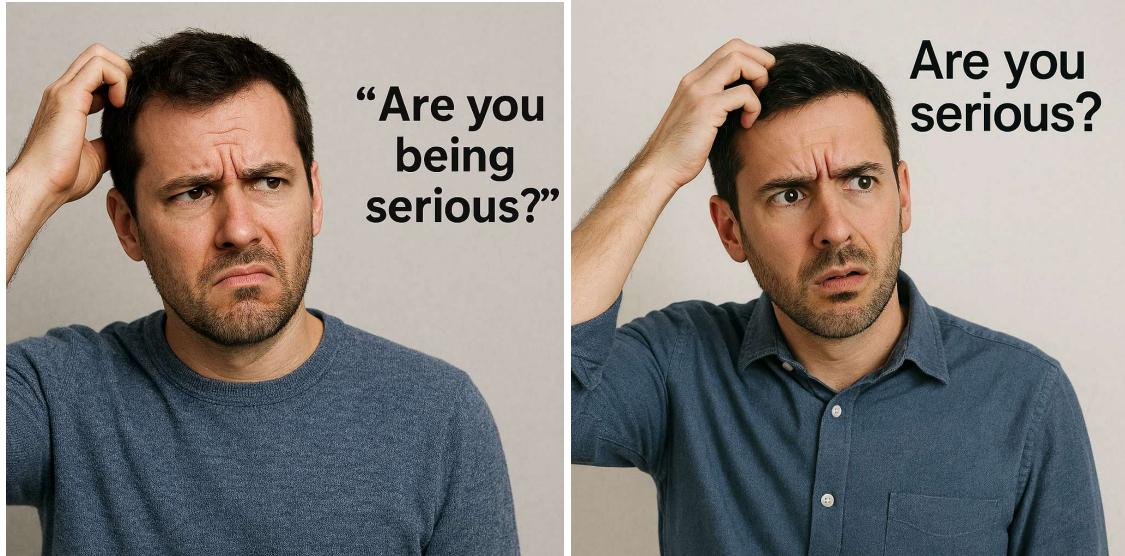
In we see says that an animal in a woman's womb is considered a ولד מעלייא.

בעא מיניה רב אדא בר אהבה מאביי לר' מאיר דבר בהמה במעי אשה ולד מעלייא הוא וכו. וכו. (נדזה כב:)

דף יומי

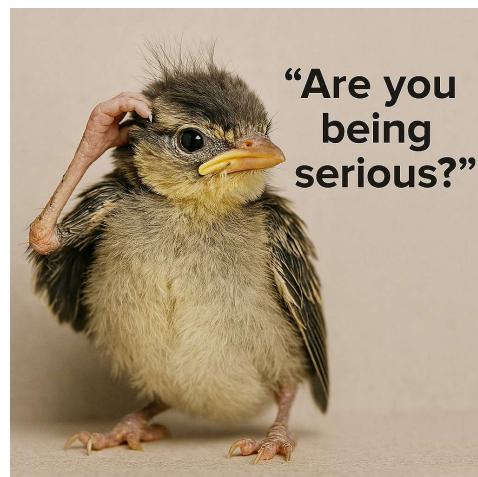
לזאתו ומשם אף

Was ר' ירמיה Being Serious?

כג כג

תנן ניפול הנמצא בתרוך המשים אמה וכו. וכו. וכו. בעי ר' ירמיה רגלו אחת בתרוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ מוחמשים אמה מהו ועל דא אפקחוו לר' ירמיה מבוי מדרשא (בבא בתרא כג):
בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא לרבי מאיר דאמר בהמה בעמי אשה ולד מעליא הוא קבל בה אביה קידושין מהו למאי נפקא מינה
לאתסורי באחותה למימרא דחיי והאמיר ר' יהוזה אמר רב לא אמרה ר' מאיר אלא הוואיל ובמנינו מתקיים אמר ר' אחא בר יעקב עד
כאן הביאו ר' ירמיה לר' זירא לידי גיחוך ולא גחיך (נדזה כג).

דף יומי

哉אָזונָאָן וּמַסְטָאָפָּם

כל

I want to suggest that the word **ש"ס** in "כל" always means absolutely all with no exceptions. Here are two examples:

זה שמע בהמה שיצאה מלאה ובאה ריקנית הבא אחריו בכור מספק ואם הילך אחר רוב בהמות ורוב בהמות ולד מעלייא יlidzn והאי פשוט הוא אמר רבינה ממש דאייכא למיימר רוב בהמות يولדות דבר הפטור מבכורה ומעוטן يولדות דבר שאין פוטר מבכורה וכל הילדות מתנפות וו והואיל ולא טנפה אתרע לה רובא אי כל הילדות מתנפות הא מדלא מתנפה בכור מעלייא הוא אלא אם לא רוב يولדות מתנפות וו והואיל ולא טנפה אלה רובא (נדה כת).

ספק בנ תשעה וכו'. אמר ליה רבא לרבי נחמן למאי הילך אחר רוב נשים ורוב נשים לתשעה יlidzn אמר ליה נשוי דידן לשבעה יlidzn א"ל נשוי דידכו הוו רובא דעלמא א"ל הци קא מינא רוב נשים יlidzn לתשעה ומיעוט לשבעה וכל הילדות לתשעה עוברה ניכר לשישים ומיה זוז האיל ולא הוכר עוברה לשישים מיה איתרעה לה רובא אי כל הילדות לתשעה עוברה ניכר לשישים מיה הא מדלא הוכר לשישים מיה עוברה ודאי בר שבעה לבתראה הוא אלא אם לא רוב הילדות לתשעה עוברה ניכר לשישים מיה והאי מדלא הוכר לשישים מיה איתרעה לה רובא (יבמות לו).

With this in mind perhaps we can understand why they were so upset with ר' ירמיה.

The term that uses is **כל מודות חכמים כן הוא** Tosfot.

This is all fine and dandy until you come to the following:

אמר ר' יוחנן אין למידין מן הכללות ואפיילו במקום שנאמר בו חז"ן וכו. (עירובין כו).

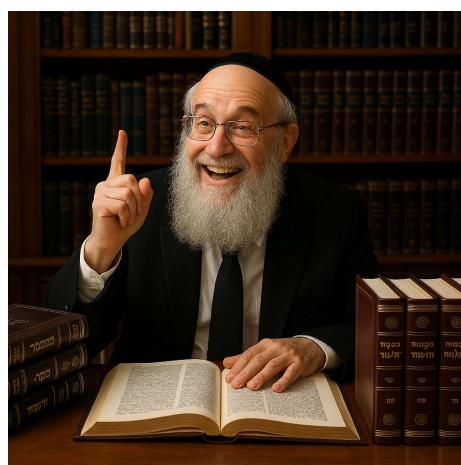
Perhaps we can see the answer in what **ריש"י** says there in **עירובין**:

ריש"י ד"ה אין למידין מן הכללות . כל היכא דתנן כל ולכו. וכו.

You see that uses the word **משנה** which means that was taught in a **rule**. So you see that **ריש"י**'s rule is only true in a **rule**, but it is not meant to be applied in the words of the **אמוראים**.

The **קיצור** **כללי התלמוד** **קיצור** **כללי התלמוד** can be found in the back of certain volumes of **הדר** (perhaps the **מסכת ברכות**).

אין למידין מן הכללות הינו דוקא בדברי התנאים מפני שהוא שוני דרך קצירה אבל בדברי האמוראים הוא דוקה דרך האמורא **לפרש** (כ"כ הגאון בתשובה) **דא"כ** אין לדבר סוף ולא נסמן על גמרא ערוכה שרוובה כללות:

“Takkah, I think that is the **פשט**.”

Perhaps it is interesting to note that the words **אין למידין מן הכללות** **קיצור** **כללי התלמוד** **קיצור** **כללי התלמוד** **פשט** is applicable to all words of **תנאים** (This would seemingly include **ברייתות** in **ריש"י** whereas **עירובין** in **ריש"י** just says it is referring to words of the **תנאים**, and you see that all of the examples given by the **גמרא** were from the **משנה**).

דף יומי צאנזונטן ומאש צפם

אמר אבוי פליג בבריתא & The Storm

אמר אבוי פליג בבריתא

Hello, I'd like to have an argument. -Monty Python comedian

אמר אבוי פליג בבריתא

Abaye wants to suggest that there actually is an argument.

ר' יהודה: (עירובין ב:) (סנהדרין נד.)

ר' שמעון: (מנחות י:)

Bill (Left) : “There's no argument, are we agreed about that?”

John (Person on the right): “OF course there's an argument. There's no way we are in agreement here.”

I'd Like To Have An Argument

אמר ר' יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל הלכה כר' שמעון בן גמליאל אמר ליה אבוי הלכה מכלל דפליגי א"ל מאי נפקא לך מינה אמר ליה גמרא גמור זמורתא תהא (שבת קו:)

Abayey thought it was implied in Rav Yosef's words that there is an argument. Rav Yosef said to him, “what is the difference if there is an argument or not. Just follow the law in accordance with Rabban Shimon Ben Gamliel.” Never-the-less Abayey felt that it is important to know that there is an argument, so that the **גמרא** shouldn't just be a song that the students memorize the lyrics to.

לך יוכי
לזאיגוינו ומאסח זפם

“Well I disagree”

Was A Big Fan Of The Music?

Perhaps I can bring two proofs that אבִי was not as big of a fan of the music.

.1

אמר ר' יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל הלכה כר' שמעון בן גמליאל אמר ליה אבִי הלכה מכלל דפלייגי א"ל מי נפקא לך מינה אמר ליה גمرا גמור זמורתא תהא (שבת קו:)

דף יומי

צאנזונטן ומאשץ אפם

Abayey thought it was implied in Rav Yosef's words that there is an argument. Rav Yosef said to him, "what is the difference if there is an argument or not. Just follow the law in accordance with Rabban Shimon Ben Gamliel." Never-the-less Abayey felt that it is important to know that there is an argument, so that the **גמרא** shouldn't just be a song that the students memorize the lyrics to.

2. ואמר ר' שפטיה אמר ר' יוחנן כל הקורא بلا נועינה ושונה بلا זמרה עלייו הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים וגוי מתקופ לה אבוי משומ דלא ידע לבסומי קלא משפטים לא יחיו בהם קרית בה אלא כדרכ מרשישיא דאמר שני תלמידי חכמים היושבין בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם (מגילה לב.)

והיו עיניך רואות את מורייך (הוריות יב.)

Did Ever See אבוי?

One might think that there seem to be some **גמרא's** that imply that **רב saw אבוי** and **ר' saw אבוי**.

אמר ליה רבבה בר רב חנן לאבוי וכו. אמר ליה בפירוש שמייע לי מיניה דבר וכו. (זבחים קי.)
אמר אבוי אמר רב וכו. (שבת נז:)

Perhaps we can say that **רב never saw based on the Tosafos in Tosos' ד"ה אמר רבה רב הונא אסברה לי**.

תוס' ד"ה אמר רבה רב הונא אסברה לי . רביה גרשין ולא רבא דרבא לא ראה רב הונא מעולם דהא אמרין בפרק בתרא קדושין (דף עב:) דבריהם שמת רב יהודה נולד רבא ורב הונא שכיב קודם רב יהודה כדמותו במוועך (דף יז). דכי נח נפשיה דרב יהודה קאמר התם גברא רביה כרב יהודה ליכא הכא ורב הונא היה גדול בחכמה ובמנין מכל תלמידי דרב כדמשמע בפרק בתרא דכתובות (דף קג).

So if the logic is that **ר' יהודה must have passed away before** since when **ר' died** there was no one left as great as he was from the **רב of תלמידים** so certainly **himself must have passed away before** **ר' יהודה**. Now based on the **תוס' ד"ה אמר רבה רב הונא אסברה לי** that Tosafos quotes you can say that **רב never saw**. This might be interesting since **רבא אבוי** and **רבא ר' יהודה** were both young children in the house of **רבבה** at the same time.

ובוצין בוצין מקטפיה ידיע (ברכות מה.)

Yet we are suggesting that perhaps **רב saw אבוי** and **רב saw אבוי** didn't. So **רב must have been slightly older than רבא**.

By the way **אבוי** passed away before **רבא**.

אמר ליה ידענא ביה בנחמני וכו. (כתובות סה.)
אמר רבא מי איכא דעביד עבדא בנפשיה כי האי וכו. (יבמות סד:)

Alternatively you can say that all the **גמרא's** that imply that **רב saw אבוי** are not literal, just like the **רבא עקיבא saw רבא** is surely not literal.

זהא רבא הוא דאמר וכו. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזר נג.)

דב יוכי

זאגוזאו ומסח אפ

אמה Tells Us The הלכה With The אביי

משה saw that the size of an amah is really very relative. I mean look at who was in the days of Pharaoh who was in the days of Moses. He was an amah tall, and yet his arm was an amah long. (Rabbi)

ואמר אביגדור ספרה ממשמה דבר פרעה שהיה בימי משה והוא אמה ווקנו אמה ופרמשתקו אמה וזרת לקים מה שנאמר וshall אנשים יקים עלה (מועד קטן יח).

אמר רב יהודה אמר שמואל ניקב ונסתם כל שאילו נקי ונקרע פסול ואי לאו כשר וכו. שלח ליה רבא בריה דברה לרבי יוסף למדינו רבינו היכי עבדינו אל מיתחנן נהמא חמימא דשערין ומחייב ליה אבי פוקרין ומקרין וחזין ליה אמר אביatto כ"ע יעקב אבינו דכתיב ביה חי וראשית אוני שלא ראה קרי מימי אלא אמר אבי מעברין קמיה בגדי צבעוני אמר רבאatto כ"ע ברזיל הגלעדי הוא אלא מחותרתא כדשין מעיקרא. (יבמות עז)

והיכא איתמר דאביי אה דתנן היה אוכל בתרומה והרגיש שנזדעזו איבריו אווז באמתו ובולע את התרומה אווז והתניא רבוי אליעזר אומר כל האווז באמתו ומשתין כאילו מביא ....

דָּבָר יְהוָה דָּאָנוֹתָנוּ וּמְסַחֵּת אָפָם

The Storm

מbove לעולם

אמר אבי במלילת עבה (נדה יג.)

To Look Or Not To Look

רבי אחא ברבי יאשיה אומר כל הצופה בנשים סופו בא לידי עבירה וכל המסתכל בעקבה של אשה הויין לו בנימ שאין מהוגני אמר רב יוסף ובאשתו נדה אמר רב שמעון בן לקיש עקבה דקתני במקום הטנופת שהוא מכובן כנגד העקב. (נדרים כ.) אמר רב שששת מפניהם מה מה כתוב כתשיטין שבחווץ עם כתשיטין שבפנים לומר לך כל המסתכל בעצבה קטנה שבאהה כאילו מסתכל במקום התורפה (שבת סד):

ת"ר מעשה באדם אחד שנשא אשה גידמת ולא היכיר בה עד יום מותה אמר רב בא וראה כמה צנווע אשה זו שלא הכיר בה בעליה אמר לו רב כייא זו דרכה בך אלא כמה צנווע אדם זה שלא הכיר באשתו (שבת גג):

Daf Yomi Kabbalah and Mysticism

עולם, שנה וכו' (משך חכמה בראשית אה)

A midget fortune teller who escaped from prison could be referred to as a small medium at large. It is right here in the middle that they learn the beginning from the end:

מאי טעמייהו דבית שמאי דילפין תחילת הקדש מסוף הקדש (נזר לא).

If you can learn the beginning from the end in the middle of the middle, why can't you learn the end from the beginning in the beginning of the beginning?
(מסכתת נסכתת)

ואי בעית אימא הינו טעמא דרבי שמעון גמר סוף טומאה מתחלה טומאה מה תחילת טומאה ספק נגע ספק לא נגע ברשות הרבים טהור אף סוף טומאה ספק טבל ספק לא טבל בראשות הרבים טהור (נדה ג.)

If after reading the above you find yourself confused about if you are in the middle or in the beginning, let me tell you that you are at the end. However learning never ends.

אין ... סוף (יומא ב). (פסחים ט).

The End

שלום